

РЕШЕНИЕ

№ 35924

гр. София, 31.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 01.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **784** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128а във връзка с чл. 128, ал. 1, т. 8 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по предявен от И. К. З. иск по чл. 128а АПК за обявяване на нищожност на решение № 4186/08.04.2024г., постановено по адм. дело № 2022/2024г. по описа на Върховния административен съд.

В исковата молба се твърди, че посоченото решение е нищожно поради това, че е неразбираема волята на съда, като според ищцата не е известно относно какво се е произнесъл, а именно не е известно относно какви нарушени правила и съответно по какъв начин е лишена от участие по делото, евентуално поради противоречие с правовия ред в държавата, поради ограничаване правото ѝ на защита. Излагат се твърдения, че не може да се изведе, дори и по пътя на тълкуването, воля на съда, която да е идентична с претенцията на ищцата. С подадената по делото уточнителна молба ищцата пояснява претенцията си, като поддържа, че решение № 4186/08.04.2024г. по адм. дело № 2022/2024г. по описа на Върховния административен съд е нищожно поради противоречие с правовия ред в държавата – нарушен е принципът на гарантиране правото на защита на ищцата, тъй като съдът не е разгледал, съответно не е преценил основанията, на които е поискала отмяна, вследствие на което не е разрешен правният спор. Ищцата твърди, че е невярно съдържанието на решението, като излага, че липсва идентичност между удостовереното и заявеното от нея. По изложените съображения се претендира обявяване на нищожността на посочения съдебен акт.

В съдебното заседание ищцата, редовно призована, не се явява и не се представлява.

На ответника – министъра на вътрешните работи, е връчен препис от исковата молба с

приложенията, като в законоустановения срок не е представил отговор на исковата молба. В съдебното заседание не се представлява.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, събраните по делото доказателства и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Установява се, че по жалба на ищцата И. К. З. срещу протоколно определение от 18.01.2023г. по адм. дело № 14168/2016 г. на Върховния административен съд, Пето отделение, с което е оставена без разглеждане жалбата й срещу Заповед № 8121К-4695 от 18.11.2016г. на министъра на вътрешните работи, е образувано адм. дело № 2233/2023г. по описа на Върховния административен съд, петчленен състав на Втора колегия, завършило с определение № 3884 от 11.04.2023г., с което обжалваният съдебен акт е оставен в сила.

Депозирана е молба с вх. № 18392 от 28.12.2023г. от И. К. З. по чл. 239 АПК за отмяна на влязлото в сила определение № 3884 от 11.04.2023г., постановено по адм. дело № 2233/2023г. на ВАС, петчленен състав, с която са изложени оплаквания за наличието на основание по чл. 239, т. 5 АПК.

По молбата за отмяна е образувано адм. дело № 2022/2024 г. по описа на ВАС, петчленен състав на Втора колегия. С постановеното по делото решение № 4186/08.04.2024 г., нищожността на което е предмет на предявения иск, е отхвърлено искането на И. З. за отмяна на влязлото в сила определение № 3884/11.04.2023 г., постановено по адм. дело № 2233/2023 г. по описа на Върховния административен съд, петчленен състав на Втора колегия.

Решението по адм. дело № 2022/2024г. на ВАС, петчленен състав, на основание чл. 244, ал. 3 АПК не подлежи на обжалване и отмяна, съответно влиза в сила от датата на постановяването му.

Съгласно разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 8 АПК на административните съдилища са подведомствени всички дела по искания за обявяване на нищожност, обезсилване или отмяна на решения, постановени от административните съдилища. Според чл. 128а, ал. 1 АПК исковите за обявяване на нищожност на решения и определения, които преграждат по-нататъшното развитие на производството, постановени от административните съдилища или от Върховния административен съд, могат да се подават безсрочно.

Съдът приема, че искът по чл. 128а АПК, предмет на настоящото производство, за обявяване на нищожност на решение № 4186/08.04.2024г., постановено по адм. дело № 2022/2024г. по описа на ВАС, е допустим, като предявен от страна по делото, по което е постановен съдебният акт, прогласяването на чиято нищожност се претендира, поради което и подлежи на разглеждане по същество. Разгледан по същество, искът е неоснователен, като съображенията за този извод са следните:

Исковата защита, която чл. 128а АПК (Нов – ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) предоставя, има за цел разрешаване на въпроса за валидността на съдебния акт – решение или преграждащо по-нататъшното развитие на производството определение, постановено от административен съд или от Върховния административен съд. В разглеждания случай съдът намира, че нито едно от заявените с исковата молба основания не е по естеството си такова, че да обоснове нищожността на постановеното решение по адм. дело № 2022/2024г. на ВАС, петчленен състав.

Следва да се посочи, че съгласно възприетото в правната теория и съдебна практика, например тълк. решение № 1 от 10.02.2012г., постановено по тълк. дело № 1/2011 г. на ОСГТК на ВКС, нищожни са съдебните решения, постановени от ненадлежен съдебен състав или орган, неподписани от мнозинството на решаващия състав, взети извън правораздавателната власт на съда, в нарушение на предвидената в закона писмена форма или със съдържание, което е абсолютно неразбираемо. Единствено наличието на такъв непреодолим порок в

правораздавателната дейност може да обоснове обявяване нищожност на съответния съдебен акт. При извършената преценка на утвърдените в теорията и практиката условия за действителност на съдебните актове, съотнесени към въведеното като предмет на иска по чл. 128а АПК решение на Върховния административен съд, настоящият съдебен състав приема, че по делото не се установяват пороци, обосноваващи нищожността му. Съдебният акт е постановен от надлежен съдебен състав и в пределите на правораздавателната власт на съответната съдебна инстанция по см. на чл. 243 АПК, по повод подадено искане за отмяна и като такъв е валиден. Решението отговаря на законовите изисквания за форма съгласно чл. 172а, ал. 1 АПК, мотивирано е в съответствие с предвиденото в чл. 172а, ал. 2 АПК и е подписано от всички членове на съдебния състав, който е обявил делото за решаване в открито съдебно заседание, тоест, който е взел участие в постановяването му в съответствие с императивната норма на чл. 172а, ал. 3 АПК. Обективизираната в съдебния акт воля на съдебния състав е напълно ясна и е недвусмислено изразена, като не се установява невъзможност да бъде разбрана. В контекста на изложените от ищцата твърдения следва да се посочи, че преценката за наличието на основанията за отмяна е съдържателно свързана с въпроса за правилността на постановения краен акт по делото, а не с неговата валидност. На свой ред задължението за спазване на обхвата на съдебния контрол е относимо към допустимостта на постановеното решение, ако съдът се е произнесъл по въпрос, с който не е бил сезиран. Ето защо е безпредметен анализът на наведените оплаквания, обосновани с доводи за евентуална липса на произнасяне по обстоятелства, наведени с искането за отмяна в производството по адм. дело № 2022/2024 г. на ВАС, петчленен състав, както и за неправилност на изводите на съда по отношение на заявените основания.

Отделно от това, с оглед спецификата на производството по чл. 128а АПК, съдът приема за неотносими към валидността на процесния съдебен акт изложените в исковата молба доводи, които са по съществото на спора и касаят неговата правилност, с което се цели преразглеждане на влязло в сила съдебно решение. За пълнота на изложението необходимо е да се посочи, че в практиката на Върховния административен съд непротиворечиво и еднозначно е изяснено, че исковото производство по реда на чл. 128а АПК не е допълнително средство за преодоляване стабилитета на влезли в сила съдебни актове чрез установяване на касационни основания за тяхната отмяна. Така, например, решение № 8574/5.10.2022 г. по адм. дело № 3698/2021 г. на ВАС, II отд., както и решение № 3017/8.03.2021 г. по адм. дело № 12293/2020 г. на ВАС, VI отд.

По гореизложените съображения съдът приема, че предявеният иск по чл. 128а АПК е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора право на разноски възниква за ответника, но последният не претендира такива, поради което не следва да му бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 72 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от И. К. З. против министъра на вътрешните работи иск с правно основание по чл. 128а АПК за обявяване на нищожност на решение № 4186/08.04.2024г., постановено по адм. дело № 2022/2024г. по описа на Върховния административен съд.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

